

sou ere Medlemmer af Communalbestyrelsen til at henvende sig til Overvrigheden eller til den høieste Overvrighed, og Resultatet vil derfor, som det allerede er bemærket af den høitærede Minister, bliver det samme, hvad enten man følger den ene eller den anden Vej; men det forekommer mig dog afgjort, at Mindretallets Forslag er mere i Overensstemmelse med den almindelige bestaaende Lovgivning, og man bør vel heller ikke gjøre nogen Afvigelse fra det Bestaaende i et saa specielt Punkt som dette. Man har her kun med een Side af Kjøbstædernes Stattevæsen at gjøre; det kunde maaskee være hensigtsmæssigt at omregulere det hele Forhold og da ogsaa tage denne Side deraf i Betragtning, men det forekommer mig mindre rimeligt ved et enkelt Supplement at opstille en fra den nu bestaaende forskjellig Maade for denne Samvirken af Communalbestyrelsens Afdelinger, og jeg skal derfor tillade mig at understøtte Mindretallets Forslag med Hensyn til dets første Punkt. Hvad det sidste Punkt angaar, kan der vel være forskjellige Meninger om, hvorledes Supplementet skal tilveiebringes, men jeg maa tilstaae, at jeg holder mig til den Hovedanskuelse, som er udtalt af den ærede Ordfører, at man i den Henseende maa indrømme Communalbestyrelsen den fornødne Vidde, for netop derved at handle i Overensstemmelse med den Selvbestyrelse, som det maatte ønskes, at Communerne kunde faae, og det forekommer mig, at Hensynet hertil maa føre til, at man slutter sig til Mindretallets Forslag.

Ordføreren: Naar den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, vidste, hvad jeg efter hans Uttringer maa antage, at han ikke veed, at nemlig den Samvirken mellem Magistraten og Borgerrepræsentationen, hvorom der tales i Anordningen af 24de October 1837, kan forstaaes som en skriftlig Forhandling, og at Regjeringen kan mene, at Loven er færdig, naar Magistraten ikke mündtlig, men kun skriftligt forhandle, med Borgerrepræsentationen, saa troer jeg, at han vilde have holdt sig til, hvad her foreligger. Den Samvirken her er Tale om, maa man ønske bliver bestemt at skulle være mündtlig i slige Forhold, saaledes at ikke den Magistrat, der stiller sig ligeoverfor

Borgerrepræsentationen paa den Maade, at den kun vil forhandle skriftlig, skal have Medhold deri; det er ikke Noget, man skal indrømme den. Anordningen af 24de October 1837 gaar heller ikke ud paa at føre Magistraten og Borgerrepræsentationen sammen. — Det er ellers mærkværdigt nok, at det ærede Medlem, som mere end nogen Anden gjerne kommer til at tale om de roestildste Stænder, ikke ved denne Leilighed erindrede sig, — da han jo er saameget inde i de roestildste Stænders Historie, — at netop disses Anskuelser om Magistratens Stilling til Borgerrepræsentationen gik i en langt friere Retning og langt videre end Anordningen af 1837; de gik saavidt, at naar man nu vilde forelægge den lovgivende Magt et Forslag til Omdannelsen af disse Forhold, vilde den maaskee i sin Heelhed ikke kunne bringes til at gaae saa vidt, som de roestildste Stænder gik dengang. Den ærede Rigsdagsmand vil see, at Anordningen af 1837 er en gammel bureaukratisk Forordning, som ikke engang, da den udkom for 23 Aar siden stemte med de roestildste Stænders Anskuelser, der som sagt — skjøndt vistnok Ingen skal kunne besyrlbe dem for at have været altfor frisindede — gik saa vidt i at ville besyrlbe Borgerrepræsentationen ligeoverfor Magistraten, at jeg meget betvivler, at den lovgivende Magt nu vilde være tilbøjelig til at gjøre noget lignende; jeg vil meget anbefale at læse Forhandlingerne fra den Tid. Den ærede Rigsdagsmand sluttede med at tale om Communerens Selvbestyrelse; men hvorledes man kan tale om, at Borgerrepræsentationen ikke skalde kunne andrage paa en Ophævelse af Næringsfattens som den foreslaaede og Ministeren tillade at denne Forandring skee, uden at Magistraten derved er enig med Borgerrepræsentationen, hvorledes man kan gjøre en saadan Paastand og i samme Dieblik tale om Communerens Selvbestyrelse, — det kan jeg hverken fatte eller forstaae. At tale om Communerens Selvbestyrelse, naar en enkelt Embedsmand skal kunne kuldstaale Borgerrepræsentationens Beslutninger, er dog aldeles modstridende; det er den samme Modsetning som mellem Ud og Vand og Noget, som slet ikke kan forenes.